

החוק, או בנוגע לאופן העלאת הנוסעים והעלאת הסחורות לספינה או הורדתם ממנה".

5. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיף דלקמן, שיסומן כסעיף 16 א ויוסף לסעיף 16:—

הוספת סעיף חדש לפקודה העיקרית

16- (א) רשאי המנהל להפסיק בכל עת לזמן מסוים, אך ללא יותר מ-10 ימים בבת אחת, כל רשיון שניתן לספינה השייכת לאדם שאינו מציית לכל צו חוקי מאת אדם מוסמך, לצורך הסדר המתוקן בחוף והנהלת העסקים בו בלא שיתן נימוק מספיק לסרבנותו, והוכחת הנימוק הנ"ל עליו, וכן רשאי הוא להפסיק כל רשיון שניתן לספינה שטרבן כזה הוא אחד מעובדיה.

סמכוהו של המנהל להפסיק רשיונות

וסמכות זו המסורה למנהל לא תפגע בכל משפט פלילי שאפשר יהיה להביא לאחר כך נגד אותו אדם.

בתנאי שאם הוגש לאחר כך נגד אותו אדם משפט פלילי המבוסס על עובדות וכתוצאה מאותו משפט בטל המנהל רשיון עפ"י סעיף זה, והנשפט יצא זכאי, הרי,

(א) אין להגיש כל תביעה נגד ממשלת פלשתינה (א"י) ועל המנהל לא תחול כל אחריות פלילית או אזרחית מחמת הפסקת הרשיון אלא,

(ב) שאם קדם הזיכוי ליום גמר מועד הפסקת הרשיון, יסתיים מועד ההפסקה מיד עם זכויו של האדם".

א. ג. ווקאפ
נציב עליון

8 באוגוסט, 1935

פקודת העתיקות (חצרות) 1935

מס' 33 לש' 1935

פקודה הבאה להסדיר ענין מקומות ידועים התפוישים ע"י מחקרת העתיקות

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת העתיקות (חצרות) 1935. השם הקצר

2. פקודה זו תחול:— השמוש בפקודה

(א) על המשרדים והכנינים האחרים התפושם ע"י מחלקת העתיקות לרבות בית הנכאת הארכיאולוגי הפלשתינאי (א"י) והספריה, והמגרשים השייכים להם, וכל בנין, מתנה, חצר או שטח התפושם ע"י אותה מחלקה בין לזמן מה ובין בתמידות, וכן

(ב) על כל מצבה היסטורית או מקום הסטורי שפורטו בתוספת של מצבות היסטוריות ומקומות היסטוריים שנתפרסמה עפ"י סעיף 12 מפקודת העתיקות 1929.

3. יכול הנציב העליון בטועצה להתקין תקנות לכל הצרכים דלקמן או לכל העליון בטועצה להתקין צורך בקשר לכל המקומות או למקום הנזכר בסעיף 2 מפקודה זו, דהיינו: — תקנות

(א) להכררת השמוש בהם ובאשר בתוכם, וכדי להגן עליהם ועל האכזרים, הרהיטים והנמצא בהם מכל היוק כליון אי שמוש לרעה.

(ב) לדרוש מכל אדם המשתמש בהם דמי כניסה או כל ערבון או בטחון מפני אכזה או היוק לכל ספר או צורך אחר.

(ג) להרשות לכד שומר, או שמש של בית הנכאת או הספריה או לכל אדם אחר העובד במחלקת העתיקות או לכל שומר, לגרש או להוציא מתוך מקומות אלה בני אדם העוברים על אחת העברות שבסעיף 4 מפקודה זו או על התקנות.

(ד) להרשות לכל שומר, לשמש בבית הנכאת או בספריה או לכל אדם אחר העובד במחלקת העתיקות או לכל שומר לאסור או לעצור בלא יפוי-יכח לכך, כל אדם שנמצא כשהוא גונב או גורם היוק, או שיש טעם לחשוד בו שגנב או שגנרם היוק לכל עתיקה, רהיט או אכזר או לכל דבר אחר שבכל מקום שנזכר בסעיף 2 מפקודה זו:

בתנאי שכל אדם שנאסר או נעצר ע"י כל שומר, שמש של בית הנכאת או של הספריה או כל אדם אחר העובד במחלקת העתיקות, ימסר בהקדם האפשרי לשומר.

4. כל אדם שבאחד המקומות הנזכרים בסעיף 2 מפקודה זו: —

עברות

(א) מתנהג התנהגות פריעה;

(ב) הנוקט לשון חרפויה, גידופין ונכול פה;

ג) עורך הימורים או משחקים בקוביא ;

ד) שאינו ממלא אחרי כל תקנה שהותקנה עפ"י סעיף 3 מפקודה זו, או

ה) שצווה לעזוב מקום כזה בהתאם לתקנות שהותקנו עפ"י סעיף 3 מפקודה זו, והיא מוסיף להשאר במקום כזה;

יהא צפוי, בלי להתחשב עם גרושו או הוצאתו ממקום כזה, בצאתו חייב בדיון לקנס שלא יעלה על חמשים פונט, או למאסר לתקופה של ששה חדשים או לשני העונשים כאחד.

א. ג. ווקאפ

נציב עליון

8 באוגוסט, 1935